Salajane.

Sõjavägede Ülemjuhataja käskkiri

Nr. 160.

Tallinnas, 27. oktoobril 1937.

(Sõjavägede Staap).

Sõjasaladuste hoidmisel on suur tähtsus. Eriti peab seda silmas pidama sõjaväe kaader. Sõjasaladuste hoidmise alal on aga meil esile tulnud väärnähteid. Sageli ohvitserid ja allohvitserid avalikkudes kohtades arutlevad küsimusi, mis oma iseloomult ei tohiks kuuluda teadmiseks laiemaile ringkonnile. Kodus perekonnaliikmeile on avaldatud üksikasju oma igapäevasest tööst ning tegevusest ja isegi meie relvastuse seisukorrast, mis viimaste poolt edasi räägitud kolmandaile isikuile. Ka on tulnud ette juhtumeid, et mõned ametiisikud on võimaldanud tutvuneda salajaste käskkirjade, ringkirjade, juhendite, aruannete ja muu kirjavahetusega isikuil, kellele see teadmiseks ei kuulu. On esinenud ka juhtumeid, kus ohvitserid ja allohvitserid pole küllaldaselt valinud oma tutvusi eraisikutega. Selle tagajärjel on loodud lähemaid suhteid isikutega, kes seda ei vääri, või kelle seltskonnas viibimine ohvitserile ja ka allohvitserile häbistav. Näiteks tuli ilmsiks juhtum, et mõned ohvitserid ja allohvitserid olid muutunud südamesõpradeks isikuga, kes salakuulamise pärast Eesti riigi kahjuks pikemat aega sunnitööl olnud.

Juhin ülalnimetatud väärnähetele kõigi ülemate tõsist tähelepanu ja nõuan, et vastavad ülemad piinlikumalt jälgiksid alluvate käitumist sõjasaladuste hoidmise suhtes ja võimalikult sagedamini ka isiklikult kontrolliksid, et staapides ja kantseleides salajaste käskkirjade, ringkirjade, juhendite, aruannete, mobilisatsiooniplaanide ja muu kirjavahetuse hoidmine teostuks määruste kohaselt. Väeosade ja asutiste ülemail tuletada meelde alluvaile ohvitseridele ja allohvitseridele sõjasaladuste hoidmise suurt tähtsust ning nõuda ja kontrol-

lida, et nad õpetaksid ja kasvataksid ka alluvat sõdurkonda saladuste hoidmisele. Ühtlasi juhin tähelepanu Sisemäärustiku paragrahvides 48 ja 56 esitatud nõuete täpsale täitmisele. Sõjaväe Õppeasutistes nooremate juhtide ettevalmistamisel pöörata tõsisemat tähelepanu sõjasaladuste hoidmise tähtsuse selgitamisele.

Sõjasaladuste hoidmine on sama suure tähtsusega rahu kui sõja ajal. Kui sõjavägi, eriti ta juhtkond, pole rahu ajal õppinud ning harjunud sõjasaladusi hoidma, siis ei suuda ta seda teha ka sõja ajal.

Tuletan meelde, et sõjaliste küsimuste saladuses hoidmiseks on parimaks abinõuks üldse nende küsimuste üle võimalikult vähe rääkida ja salajaste küsimuste üle rääkida ainult seal, kus see tingimata tarvilik.

J. Laidoner
kindral-leitnant,
Sõjavägede Ülemjuhataja.